

Carrer Replà

Fa uns dies vaig veure un post que va compartir l'amic Toni Garcia, regent de La Tasca Bohèmia, a una de les xarxes socials més concorregudes per gent de la meua generació, en la qual deixava palesa la seva denuncia i desil·lusió per l'estat d'abandonament del barri del Rastre, Santa Clara, Sant Domènec..., uns barris assolats i decadents per les males polítiques dels últims anys a Tortosa, en el qual feia una comparativa amb els efectes d'una guerra.

I posats a pensar, potser sí que és una guerra, una guerra contra l'ànima i la memòria de la ciutat, que converteix els espais històrics d'una ciutat bimil·lenària en espais abandonats i abocats a la seva aniquilació.

Una immensa tristesa i desil·lusió em van acaparar passejant pels seus carrers, fins que vaig arribar a la casa on vaig néixer.

En arribar al carrer Replà, em vaig quedar "de pedra", o com diríem col·loquialment, "si em punxen, no em treuen sang"... La casa on vam néixer la meua germana i jo...NO HI ERA! Havia desaparegut! Vaig sentir com si algú hagués arrancat una part de la meua vida, de la meua història, i havia deixat allí un buit, un espai aniquilat.

Les arrels, les meues arrels havien desaparegut, i el més trist de tot és que si no hi arribo a anar aquell dia tal volta no me n'hauria assabentat mai!

Algú que passava per allí em va dir

que no és notícia tombar una casa al Rastre; per tant la resta de la ciutat no s'assabenta de les cases que cauen o tomben perquè amenacen ruïna, i així va desapareixent cada dia sense fer soroll i sense que la resta de la ciutat se n'adoni.

Vaig mirar carrer amunt i vaig pensar que aquest mateix sentiment tindria Felip Pedrell, (nascut al mateix carrer), si hagués vist que la casa on havia nascut, viscut i possiblement escrit moltes notes està a terra de fa uns quants anys més que la "nostra", sense haver conservat res del que hi havia dintre, i que a l'espai vuit que va deixar l'ensorrament de l'edifici hi ha tan sols un mural pintat a la seva memòria?

En aquells moments, em van passar una sèrie d'imatges i de records pel cap. Tota la vida que va albergar aquell edifici, alegries, il·lusions, noves vides... Mirant cap aquell espai buit, intentava recol·locar mentalment on estava ubicada l'habitació dels meus pares, la de la meua germana i la meua, el menjador (on ens reuníem tota la família per celebrar les festes a l'envoltant d'una bona taula), la cuina...

Per als que no heu conegut el barri del Rastre en el seu esplendor, diré que era un dels barris més emblemàtics de Tortosa, on totes les persones que hi vivíem ens sentíem orgulloses de viure allí. A mi m'agradava sempre dir que era com un petit poble,

dintre d'una ciutat, ja que allí teníem de tot, i gairebé no ens calia entrar a dins Tortosa.

De tot això que acabo d'anomenar amb molta nostàlgia, únicament queda al barri La Tasca, bar/restaurant regentat per Toni i Mari, els quals estan defensant i reivindicant sense defallir que algú es miri amb estima el barri i faci alguna cosa per evitar el deteriorament que està patint des de fa massa anys.

I és que a banda de la desaparició de la casa on vaig néixer, en poc temps han desaparegut tres edificis més, els quals diuen que amenaçaven ruïna...

Desconec qui n'eren els propietaris, però crec que abans d'arribar a la situació extrema de tombar-les, s'hauria de crear una normativa de rehabilitació d'aquests edificis i de manteniment. Aquests edificis po-

drien ser habitatges socials adreçades a joves, estudiants i famílies en situació de vulnerabilitat social... a uns preus de lloguer raonables i en el cas de no voler rehabilitar, cedir aquests edificis a l'Ajuntament per tal que sigui qui ho gestioni.

Ara s'invertiran molts diners en les obres del carrer Cervantes, (la qual cosa, personalment, no crec que fos d'urgència), en lloc de prioritzar zones de Tortosa que estan abocades a la seva total degradació i, en conseqüència, desaparició, almenys de tal com els hem conegut fins ara.

Movem Tortosa ha carregat contra el Govern municipal davant l'evident estat d'abandonament del barri del castell, situat al centre neuràlgic del nucli antic de la ciutat.

Actualment de les 107 cases que conformaven el barri del castell, només 8 estan en bon estat. De la resta,

Mari Pau Cid

membre de l'executiva de Movem
Tortosa

48 estan pràcticament en ruïna i la resta són ja solars. Aquest sembla que és el camí que porta el barri del Rastre, com altres que conformen el nucli antic de la ciutat.

M'agradaria animar totes les veïnes i veïns de Tortosa que vagin a passejar pel nucli antic de Tortosa, que coneguin i que vegin l'estat en què es troba actualment. El que no pot ser és que sigui una zona invisibilitzada de la nostra ciutat per on no solem anar a passejar i que es va degradant sense que ens n'adonem, donant-li l'esquena.

Què esperem, per tornar a aquests barris la vida i la dignitat que van tenir fa uns quants anys?

Tortosa necessita reconciliar-se amb les seves arrels i el seu passat, dignificar aquests barris amb edificis estrets i alts, carrerons minúsculs i empinats, amb pedres plenes d'història... amb ànima.

De ben segur que els visitants xalarien descobrint aquests indrets i sabrien valorar l'essència de la ciutat emmarcada entre muralles i campanars.

Plaça del Rastre, repartiment del Panoli. Foto pròpia